Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

quia omnes referuntur ad unu͂. q̄ ē finī
finiu͂. de quo paulo ante dixim᷒. Ita
e conu̇so. forte ē ꝛ inmalis. Quedam
huic sententie uidentur aduersari.
Ueruntn̄ huic sententie qua dictū
ē. fidelium q̄sdam rectas uolun
tates diu̇sos fines sortiri. ꝛ tn̄ ad unū
referri. uidr obuiare. q. alibi aug̃ mo
net. ne. s. nob̄ duos fines ꝯstituamus.
Ita inquiens in l. de sermone d̄ i mon
te. Non debem᷒ io euglizare. u̇ man
ducem᷒. s; io manducare u̇ euglizem᷒.
u̇ cib᷒ n̄ sit bon̄ q. appetit᷒. s; necessa
rium q. adicit᷒. u̇ ult̄ impleatur: Pri
mum q̄rite: r. d. ꝛ. h. o. a. u. Non dixit
pm̄ querē reg. di. ꝛ deinde q̄rite ista.
q̄ᵐuis sint necessaria. s; ait. h oiā.
a. uob. i. h ꝯsequent᷒. si illa queratis.
ne c̄ ista queritis. illinc aittamini.
aut ne duos fines ꝯstituatis. u̇ ꝛ reg
ꝑꝑ se appetatis. ꝛ ista necessaria ꝑpter
ult̄. g ꝑꝑ regn̄ di tn̄. debem᷒ opari
omnia. non solu. t c̄ regno di merce
dem tp̄alem meditari. Ecce h apte
dic̄. ne duos fines nob̄ ꝯstituamus. s;
unū tn̄. i. regn̄ di. c̄ sup̄ dixit boas
uoluntates. alias ꝛ alias. ꝑ pos hre fines.

Hic ostendr quom̄ licet uideat᷒ n̄ re

Hec a s n̄ re ꝯpugnent ꝑdicta.
pugnare animaduitit q uerbis
ꝑmissis simplici oclo diligent᷒ inten
dit. Qui. n. dix̄ ne duos fines nob̄ ꝯ
stituamus. s; omnia ꝑꝑ regnū di fa
ciamus. ipe ꝑmisit q. debem᷒ man
ducare u̇ euglizem᷒. Cū aū h ita fa
cimus actionis illi᷒ finē euglm ꝯsti
tuim᷒. s; ꝛ hc finē ad regnū di referi
mus. manducam᷒ enī ꝑꝑ euglm. et
mādu cam᷒ ꝛ euglizam᷒ ꝑꝑ regn̄. Duos g fines
nobis in manducando ꝯstituim᷒. sed
ista facientes. nō n quid peccam᷒. Ab
sit. Nam ꝛ ipse sic face suadet.
si diligenter eius u̇ba inspiciant᷒.

Quom̄ intel
ligendu
sit illud
ne duos
fines nob̄
ꝯstituam᷒.

Cum g ait. Ne duos fines ꝯstituam᷒.
fines in diu̇sa tendentes intelligi uo
luit. s. qr᷒ alt᷒ ad alteru͂ n̄ referatur.
Ita ꝛ cū dic̄ ꝑꝑ regnū dei. omnia tn̄
agenda. n̄ cum ipo m̄cede tp̄ale me
ditandam. ita intelligend̄ ē. ut n̄ ap
petendo meditem᷒ cū regno mercede
tp̄ale ita q. n̄ ꝑꝑ regnū. s; ꝑꝑ se. u̇. s. reg
nū ꝑꝑ se appetam᷒. ꝛ ista ꝑꝑ illud. sic ipe
docet. Si enī petim᷒ uitā et̄nā. petim᷒
q; ꝛ tp̄alia addo. si ea petim᷒ ꝑꝑ uitā et̄
nam. non offendim᷒. neq; sinistra tunc
scit qd faciat dextā. quia m̄cede tp̄a
lem n̄ ꝑꝑ se meditam᷒. s; ꝑꝑ regnū dei.
ut sit leua sub capite. ꝛ dextera iam
plexu. Alioquin si h tp̄alia ꝑꝑ se q̄rim᷒.
sic et̄na miscetur dexte sinistra. Soq;
cum dns dixit. Attendite ne iusticiā
urām faciatis coram hominib᷒ u̇ ui
deamini ab eis. alibi ait. Sic luceant
opa urā bona coram h. u. g. p. u. q. in
celis ē. Ꝑpt dm g omnia facienda s̄. u̇
omnia que facim᷒ omniūq; fines ad
eum referam᷒. De differentia uolunta

Solet ē. q̄ tis. ꝛ intentionis ꝛ finis.
q̄ri. qd distē int̄ uolūtatē ꝛ itentionē ac fi
nē. Ad q. dici pt̄ int̄ uolūtatē ꝛ finē. certo atq; e
uidenti m̄ distingui. q̄a uoluntas ē. q̄
uolumus aliquid. finis u̇o uoluntatis
ē ut illud qd uolum᷒. p qd ꝯpletur ipa
uoluntas. ut pot᷒ aliud. ꝑꝑ qd illud
uolum᷒. Intentio u̇o interdu pro uolunta
te. interdu p fine uoluntatis accipr̄.
q diligens ac pius lector in sc̄ptura.
ubi h occurrerint. discerne studeat.
Finis aū uoluntatis ē delectatio boa
ut mala. ad q̄m nititur quisq; ꝑue
nire. Un̄ aug̃ sup illū locū psalmi.
scrutans corda ꝛ renes. ait sic. Deus
solus scrutatur corda. i. qd q̄sq; cogi
tet ꝛ renes. i. qd queq; delectet. qr finis
cure ꝛ cogitationis ē delectatio. ad q̄m
cura ꝛ cogitatione nititur q̄sq; ꝑuenire.

Q sit uo
luntas q.
finis.

Quom̄
accipiat᷒
itentio.

Quid sit
finis.